

Mythologia, Venise, 1567 - X [124] : De Rhea

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[130\] : De Rhea](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 05 : De Rhea](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[130\] : De Rhee](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[130\] : De Rhee](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Venise, 1567 - X [124] : De Rhea, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1060>

Copier

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination305r°-305v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Rhéa](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

illum semper infestarent memoriæ prodiderunt. Nihil enim magis molestū est, aut ad perturbandum animum concitatius, quam recordatio præteritorum scelerum: nihilq; contra magis confert ad quietem & animi tranquillitatem, quam integritatis & innocentie opinio.

De Chimæra.

PER Chimære autem fabulam naturam fluuiorum & torrentum præcipue significarunt; qui ob imbres hybernos, aquarumque copiam, perpetuo propè violentoque cursu delabuntur, suntq;te tanquam leones indomiti & effrignes, cum vero proxima quæque carpant, similes capris haberi sunt. ac cū sinuosis & reflexis sæpius alueis ferantur in morem viperarum, dicti sunt extremam partem habere serpentum. Hoc monstrum Bellerophontes Pegaso inuectus interemit, qui calor solis per æstatem pluuiarum copiam non ita frequenter cogi patitur, quare torrentes exsicantur. At Ethicè.

Per hanc eandem fabulam nos antiqui ab ira omnium monstrorum turpissima, proposita ira turpitudine eius reuocabant. nam furibundos illos facit, qui illi motui animi exagitantur; oculosq; rubro colore perfundit, quare flammæ expirare Chimæra dicta est. nullum est vitium magis vel honori, vel vitæ mortalium, vel facultatibus infestum, quàm ira, quæ omnia vno tempore evertit, nisi ratio illi moderetur. qui sint huic vitio dediti, non minus à nostra consuetudine auertendis sunt ac deuitandi, quam teterrimi & maxime perniciosi serpentes.

De Bellerophonte.

FINXERVNT præterea Bellerophontem humorem esse, motu solis eleuatum; quoniam aere vi solis humectato pars leuior sursum elata paulo post deorsum demittitur, atque cogitur. cum verò pars subtilior ad ignia regionem feratur, pars illa grauior a loue deorsum demittitur, quare à Pegaso deiectus fuit Bellerophon. alii hoc ad totam elementorum naturam, circularemque motum generationis transtulerunt. At Ethicè.

Sapienter esse humanam vitam transigendam demonstrabant; quia neq; aduersis nimis trillari, neque felicibus rebus nimis gloriari opus est; quibus omnibus adhibenda est animi moderatio, & diuina clementia non minus in prosperis quàm in aduersis imploranda. qui enim per felicitatem Deum sibi conciliari, is siquid aduersi postea contingat, eum iam placatū & adiutorem consequetur. At si quis nimium felicitate rerum præsentium effratur, neque moderatione vi cognouerit, ille ab omnium scelerum, omnique arrogantie vindice Deo de summa felicitate deicitur.

De Rheæ.

AD exprimendam vero terræ naturam, multa fuerunt ab antiquis de Rheæ, dequæ eius sacrificiorum ritibus memoriæ prodita. est autem Rheæ vis terræ, quæ ad rerum generationem pertransitatque lora quæ ferti & æris ponderibus rotam pulsabant, hanc ventis, & imbribus, & grandine, & omnibus quæ de cælo decidunt pulsari significabant. Hæc dicta est in ære pen-

H h h h

dere,

Mythologia

dere, nullamque in partem magis deuergere, quam turrita corona insignitâ idcirco in curru vehi sinxerunt. vocata est omnium deorum mater, quia, ut diximus, omnium corporum naturalium sit sedes & fundamentum, circa quâ & ex qua omnis sit animalium generatio, & elementorum serè mutationes. atque harum mutationum celeritati plurimum confert ventorum natura, qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis vis naturæ plurimum ab illis adiunatur.

De Latona.

NEQVE vero simplex de mundi ortu explicatio per fabulas excogitata est ab antiquis; quippe cum ex informi materia, quam chaos appellabant, natum esse primum Solem ac Lunâ crediderint. nam Latona dicta est chaos, quod omnia naturalia corpora in ea permixta & confusa latuisse credita fuerint. alii dixerunt Latonam esse terram, cui Iuno obstitit ne pareret Phœbum ac Dianam, ob frequentes vapores, qui mundo recente adhuc contigerunt, quibus Solem ac Lunam occultari diu accidit. cum vero ita frequentes nebule contingant sole inualescente præcipuè, pestifer sit aer, multiq; grauisissimi morbi animalia & plantas infestant. at ubi sol iustas vires assumpserit, tunc cessant illi morbi ob aerem digestum, omniaque vis pestilentie, nisi si qua fiat è contagione, euanesceat. Sic enim Apollo est dictus serpentem sagittis interfecisse.

De Curetibus & Corybantibus.

QVOD autem venti terræ, rerumque omnium generationi plurimum conferant, patuit vel ex eo, quod Curetes ac Corybantes, qui venti erant, matris Deum ministros esse tradiderunt, quod per eorum strepitum significabatur. per hos enim non modo pluuie & frigora fiunt, sed omnia naturæ opera, neque vllum est vel plantæ vel animalis semen quod ventosum non sit & per ventum extrudatur, cum sit generationi proximum. sic igitur venti dicebantur salutis animalium autores, generationi rerum præfecti, & mari imperare, quod significabatur per Curetes & Corybantes.

De Cyclopibus.

TVM rursus eorum, quæ sunt in sublimi materiam, naturamque explicantes Cyclopum fabulam effinxerunt: Dixerunt enim Cyclopes esse vapores, è quibus fulmina, & fulgura, & conitrua nascerentur ac fierent. neque vero vapores illi, nisi per calorem solis in aera possunt extenuari, qui partim è mari partim è terra extrahuntur. fiunt autem frequentes vapores eo tempore, quo fieri solent fulmina, hi postea in sublimi vi lunæ condensati, à superiore frigore detruduntur. At Ethicè.

Cyclopes impios, & deorum cultum contemnentes faciunt, & in omni genere crudelitatis ac feritatis propensos; & eorum principem Polyphemum præcipuè, qui nihil honestum, nisi quod ventri placeret, nihil pium, nihil sanctum existimabat. Sed cum improbitas omnis Deos vindices habeat, temeritatis crudelitatisque suæ condignas pœnas persoluit in omni vitæ tempore.